

НАКНАДА ТРОШКОВА ПРЕВОЗА ЗА ДОЛАЗАК И ОДЛАЗАК СА РАДА

Запослени има право на накнаду трошков превоза за долазак и одлазак са рада само ако докаже да су ти трошкови стварно постојали.

Из образложења

Када је реч о делу уставне жалбе којом се указује на то да је оспореном пресудом Апелационог суда у Нишу Гжл. 590/16 од 9. марта 2016. године и Основног суда у Врању П. 286/14 од 26. новембра 2015. године, подносиоци уставне жалбе повређено право на правично суђење из члана 32. став 1. Устава, Уставни суд је, увидом у оспорене пресуде, утврдио да су парнични судови за своје одлуке дали јасна и аргументована образложења, која Уставни суд не сматра произвољним. Наиме, оспорене пресуде се заснивају на ставу да запослени има право на накнаду трошкова превоза само уколико докаже да су ти трошкови стварно постојали. Полазећи од тога да право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада има за сврху покриће (одређених) трошкова запосленог насталих на раду или у вези са радом, Уставни суд налази да у ситуацији у којој подносиоци уставне жалбе није пружила доказе на околност да је трошкове превоза стварно имала, правни основ за усвајање тужбеног захтева није постојао.

Уставни суд је такође констатовао да је ирелевантно позивање подносиоцике уставне жалбе на Одлуку Уставног суда IУо-154/2011 од 28. јула 2014. године, којом је утврђено да одређене одредбе Споразума о накнади трошкова превоза запослених у области образовања и васпитања на територији града Суботице („Службени лист града Суботице“, број 40/10) нису у сагласности са Уставом и законом. Неуставност, односно незаконитост делова наведеног споразума је утврђена искључиво због оцене Уставног суда да јединица локалне самоуправе не може да уређује услове под којима се право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада остварује, пошто се ти услови, на основу члана 118. став 1. Важећег Закона о раду, уређују колективним уговором или правилником о раду.

Стога је Уставни суд, сагласно одредби члана 36. став 1. тачка 7) Закона о Уставном суду, одбацио уставну жалбу у том делу јер нису испуњене Уставом утврђене претпоставке за вођење поступка. **(Одлука Уставног суда Србије, Уж. 3688/16 од 25. јануара 2018)**